

Gliwice, 9 maja 2019 r.

INFORMACJA

W ZAKRESIE WYDAWANIA DOKUMENTU MEDYCZNEGO POTWIERDZAJĄCEGO MOŻLIWOŚĆ PRACY KADRY Z DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ PODCZAS WYPOCZYNKU

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o *zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi*, obowiązkowym badaniom sanitarno-epidemiologicznym, określonym na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2, podlegają osoby podejmujące lub wykonujące prace, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby. Dalej, art. 7 ust. 1 wskazanej ustawy, że badania lekarskie u osób, o których mowa w art. 6 ust. 1, przeprowadzają lekarze podstawowej opieki zdrowotnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. poz. 2217), lub lekarze wykonujący zadania służby medycyny pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184 oraz z 2017 r. poz. 60).

W literaturze przedmiotu wskazuje się, że w obecnie obowiązujących przepisach istnieje luka prawna, gdyż z dniem 2 stycznia 2012 r. uchylono wszystkie akty wykonawcze precyzujące zagadnienia związane z powyższymi badaniami; w rezultacie przepisy nie wskazują, czy – i jak często – badania do celów sanitarno-epidemiologicznych powinny być powtarzane. To lekarz, w oparciu o posiadaną wiedzę medyczną oraz po uzyskaniu informacji od pracownika o rodzaju i miejscu świadczenia pracy ma możliwość wskazania następnego terminu przeprowadzenia przedmiotowych badań. Jeżeli nie istnieją przesłanki wskazujące na zakażenie czynnikami uniemożliwiającymi wykonywanie określonych prac, to orzeczenie lekarskie jest ważne. O aktualności badań decyduje również kontynuacja pracy w tym samym zakładzie, podobnie

jak zakres i rodzaj wykonywanych czynności na stanowisku pracy oraz właściwie potwierdzenie badania w dokumentacji medycznej lekarza przeprowadzającego te badania.

12 czerwca 2018 roku Departament Zapobiegania oraz Zwalczania Zakażeń i Chorób Zakaźnych u Ludzi Głównego Inspektoratu Sanitarnego, w odpowiedzi na zapytanie z dnia 30 maja 2018 r. dotyczące podstawy prawnej oraz konieczności posiadania zaświadczeń lekarskich przez wolontariuszy – wychowawców – podczas kolonii i obozów organizowanych przez Hufiec ZHP Ziemi Gliwickiej wskazała co następuje poniżej.

Badania sanitarno-epidemiologiczne, w odróżnieniu od badań pracowniczych wykonywanych na podstawie Kodeksu Pracy, mają na celu zapewnienie ochrony zdrowia nie pracownika, lecz osób trzecich (w tym przypadku podopiecznych), które mogą ulec zakażeniu w wyniku kontaktu z zakażonym opiekunem wykonującym prace, przy których istnieje możliwość przeniesienia czynnika zakaźnego. Badania do celów sanitarno-epidemiologicznych, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2018 r., poz. 151), powinny być wykonane u wszystkich osób podejmujących lub wykonujących czynności/prace, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby niezależnie od obowiązku wykonania badań lekarskich wynikających z Kodeksu Pracy. Wyżej wymienione okoliczności mogą zachodzić również w przypadku pracowników lub wolontariuszy sprawujących opiekę w trakcie zorganizowanego wypoczynku dla dzieci i młodzieży w sytuacji podejmowania czynności związanych z ciągłym kontaktem stwarzających zagrożenie przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej drogą oddechową na inne osoby (np. gruźlica) oraz zagrożenie przeniesienia zakażenia na inne osoby chorób przenoszonych drogą pokarmową.

Z merytorycznego punktu widzenia ryzyko przeniesienia zakażenia na inne osoby w związku z wykonywaniem czynności zawodowych nie jest zależne od formy zatrudnienia na danym stanowisku pracy (umowa o pracę, umowa zlecenie, działalność gospodarcza, wolontariat lub in.), ale od konkretnych czynności wykonywanych na danym stanowisku pracy. W związku z powyższym Przepisy ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nie przewidują

wyłączenia konieczności wykonywania badań do celów sanitarno-epidemiologicznych dla osób, które są wolontariuszami.

W świetle obecnie obowiązujących przepisów prawnych, w tym ustawy z dnia 14 marca 1985 r o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1261, z późn. zm.) to państwowi inspektorzy sanitarni kierując podległymi stacjami sanitarno-epidemiologicznymi posiadają pełnię kompetencji do wydawania zaleceń oraz podejmowania rozstrzygnięć w następstwie przeprowadzanych kontroli w nadzorowanych podmiotach na podstawie stwierdzonego stanu faktycznego oraz jego zgodności z przepisami prawa. W związku z powyższym w przypadku dalszych wątpliwości co do sposobu wykonywania badań do celów sanitarno-epidemiologicznych należy skontaktować się z właściwym dla siedziby placówki wypoczynku państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Z uwagi na powyższą odpowiedź, zważając na praktykę Powiatowych Inspektorów Sanitarnych oraz wieloletnie doświadczenie w organizowaniu letnich i zimowych placówek wypoczynku przez wolontariuszy dla dzieci i młodzieży wskazać należy, że kontrolujący placówki oczekują jedynie zaświadczenia wystawionego przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, z którego wynika, że wychowawca (kierownik placówki wypoczynku) jest zdrowy.

Z harcerskim pozdrowieniem,

CZUWAJ!

KOMENDANT HUFCA

Rempała
hm. Patryk Rempała

